

ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปจนจบ ในที่สุดที่ประชุม
ได้ลงมติให้นาร่างพระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติ บรรพ ๖ แห่ง
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และร่างประมวลกฎหมายแพ่ง
และพาณิชย์ บรรพ ๖ ขึ้นถวายคณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
เพื่อทรงลงพระนามและลงนาม ออกประกาศใช้บังคับเป็นกฎหมาย
ได้คามรัฐธรรมนุญ

เลิกประชุมเวลา ๒๒.๒๕ นาฬิกา
นายปพาพ บุญ-หลง
นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์
นายบุญช่วย สุคนธมัต
ผู้จัดรายงาน

หลวงคหกรรรมบดี

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๕๕ / ๒๔๗๗ (สามัญ) สมัยที่ ๒

วันอังคารที่ ๒๖ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๗

ณพระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๔๕ นาฬิกา

เมื่อสัปดาห์มาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ทำการแทนประธาน
สภา ฯ กล่าวเปิดประชุมและเสนอข้อที่ประชุมว่า ในวันพุธที่ ๒๗

มีนาคม ค.ศ. ๑๗.๐๐ นาฬิกา คณะผู้สำเร็จราชการได้เชิญ
สมาชิกสภา ฯ ไปรับประธานสภา เพื่อเป็นการวิสาสะ

ที่ประชุมทราบ และลงมติให้เลื่อนการประชุมในวันนั้นเป็นเวลา
๑๗.๐๐ นาฬิกา และเลิกเวลา ๑๖.๓๐ นาฬิกา

ครั้นแล้วทำการแทนประธานสภา ฯ อนุญาตให้สมาชิกต่อไป
ตั้งกระทู้ถามรัฐบาลได้

นายเช ยูนพิณัฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรี ตั้งกระทู้ถามว่า
ตามนโยบายของรัฐบาลว่าจะจัดการทำชลประทานในจังหวัดเพชรบุรี
ที่เหนือวัดท่าคอยนั้น ขอทราบว่ามีรัฐบาลได้งบประมาณเงิน
ก้อนไหนไว้ให้หรือเปล่า และขอทราบว่าจะลงมือทำได้เมื่อไร

เลขาธิการรัฐมนตรีนว่ากระทรวงเกษตรธิการ ตอบว่า ตาม
นโยบายของรัฐบาลว่า จะจัดทำกรชลประทานในจังหวัดเพชรบุรี
ที่เหนือวัดท่าคอย สำหรับ พ.ศ. ๒๔๗๗ ทางกรมได้งบประมาณค่า
ใช้จ่ายในการก่อสร้างการชลประทานระดมเพชรบุรีไว้ ๒๐๐,๐๐๐ บาท
แต่เนื่องด้วยเงินประเภทนี้ขาดแคลนและโครงการนี้ชลประทานในท้อง
ที่อื่น ซึ่งกำลังทำค้างอยู่จำเป็นต้องจัดทำต่อไปให้เสร็จเรียบร้อย
บริบูรณ์ก่อน หากจะให้โครงการก่อสร้างการชลประทานที่ค้างอยู่นั้น
เสีย แล้วมาเริ่มทำการชลประทานที่จังหวัดเพชรบุรีบ้าง การก่อ
สร้างการชลประทานที่ค้างไว้ครั้ง ๆ ฤดูาง ๆ ก็ไว้ผล เป็นการเสีย

เงินเสียแรงเปล่า หากจะระดมทำพร้อม ๆ กันทุกแห่งการเงินก็ไม่
อำนวยความสะดวกให้จัดทำไปได้ รัฐบาลจึงเห็นว่าจำเป็นต้องรอกการชด
ประทานดะกัมเพ็ชรบุรีไว้อีกก่อน จนกว่าการเงินจะอำนวยความสะดวก
กว่าการก่อสร้างการชดประทานที่ทำค้างอยู่จะได้ริเริ่มบูรณะเป็นต้น ๆ
ซึ่งจะได้พิจารณาโดยรอบคอบใน พ.ศ. ๒๔๗๘

รัฐบาลขอให้เลื่อนการตอบกะทู้ในเรื่องซึ่งเกี่ยวกับกระทรวงการ
คลังไป เพราะยังติดขัดบางเรื่องอยู่

ที่ประชุมอนุมัติ

ครั้นแล้วหลวงนรินทรประศาสตร์เวช ผู้แทนราษฎรจังหวัดจันทบุรี
ตั้งกะทู้ถามว่า รัฐบาลได้ดำริหรือยังที่จะตั้งโรงเรียนช่างทำหมวก
ช่างเย็บรองเท้า

เลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงธรรมการ ตอบว่า โรงเรียน
ช่างทำหมวกจัดทำอยู่แล้ว ทำหมวกไปตามชนิดหมวกนักเรียนและ
หมวกกันแดด จัดอย่างดีศึกษา เพราะเห็นว่างานนี้เป็นอาชีพของ
ผู้หญิงไม่น้อยกว่าของผู้ชาย จัดที่โรงเรียนวัดราชโอรส เริ่มประกาศ
รับนักเรียนตั้งแต่วันที่ ๒๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๘๖ ครั้นใน พ.ศ. ๒๔๘๗
โรงเรียนเพาะช่างได้เปิดทำการสอนวิชาช่างแผนกจักสานชั้นอีกแผนก
หนึ่งและการช่างทำหมวกก็มีจักสานด้วย เห็นว่างานแผนกนี้
ติดต่อกัน ซึ่งพอจะร่วมมือไปได้ผลดียิ่งขึ้น จึงได้ให้

ย้ายโรงเรียนมัธยมวัดราชโอรสแผนกช่างทำหมวกมารวมกับโรงเรียน
เพาะช่างตั้งแต่วันที่ ๒๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๗๗ จนบัดนี้ นอกจากจัด
ที่โรงเรียนเพาะช่างบดินทร์ ยังมีจังหวัดในภาคพายัพบางจังหวัด
เช่น เชียงราย อุบล เป็นต้น และกระทรวงกรรมการพยายามจะขยาย
วิชาอาชีพแผนกนี้ต่อไป

โรงเรียนช่างเย็บรองเท้ากระทรวงกรรมการก็ได้ดำริที่จะตั้งขึ้นที่
โรงเรียนช่างตัดเสื้อวัดสุทัศน์ หากเวตานั้นไม่มีเงิน ไม่สามารถจะ
ตั้งเป็นโรงเรียนขึ้นได้ แต่เมื่อมีผู้สมัครเข้าเรียนทางกรมก็ได้ขอรับรอง
หัตถวงประดิษฐ์บาทภา เจ้าของห้างแข่งธง เพื่อขอให้รับเข้าทำการ
ฝึกหัดตั้งที่ปฏิบัติงานอยู่แล้ว

ด. ยี่เก็ง ทองดงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี ตั้งกระทู้
ถามว่า รัฐบาลจะดำริปราบปรามหอยเถื่อนที่ระบาดอยู่ในเวตานั้นด้วย
วิธีใด นอกจากการจับกุมของเจ้าหน้าที่

พระคฤษารณปรีชาโชติ รัฐมนตรี ตอบว่า การปราบปราม
ทหารพเนนประเภทหอยเถื่อนนั้น นอกจากการพยายามจับกุมโดย
กองครั้นและฟ้องร้องลงโทษผู้กระทำผิดตามกฎหมายที่มีอยู่แล้ว ยัง
จักต้องหาวิธีป้องกันด้วย ในขณะนั้นรัฐบาลกำลังพิจารณาร่าง พ.ร.บ.
การพเนน ฉบับใหม่เพื่อให้เป็นประโยชน์ทั้งในการป้องกันและปราบ

ปรามยังขึ้น การที่จะให้ภรรยาต่าง ๆ หมดสิ้นไปนั้น ย่อมต้อง
อาศัยผลแห่งการอบรมในทางอื่น ๆ ประกอบด้วย

พระยาดำรงคณานิกิบาล ผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม
ตั้งกระทู้ถามว่า ตามหนังสือพิมพ์ที่ลงข่าวว่าทหารได้เข้าร่วมมือกับ
เจ้าหน้าที่ปกครอง ดังกำลังไปปราบปรามโจรผู้ร้ายตามที่ตั้งนั้น
เป็นความจริงหรือไม่ ถ้าเป็นความจริงแล้ว ก็สำแดงให้เห็นความ
น่าหวาดกลัวแก่ราษฎรเป็นอันมาก ที่แต่ก่อนแต่ไรในยามปกติ ทา
เคยต้องใช้ทหารไม่ จึงขอทราบว่าเจ้าหน้าที่ปราบปรามโจรผู้ร้าย
อ่อนแอไปกระนั้นหรือ ถ้าไม่อ่อนแอเหตุไรจึงใช้ทหารเข้าร่วมมือ
ซึ่งยังไม่เป็นเหตุใหญ่โตอะไร

พระคณบดีราชบัณฑิต รัฐมนตรี ตอบว่า ในการรักษา
ความสงบเรียบร้อยของประชาชนนั้น นอกจากเจ้าพนักงานฝ่าย
ปกครองและตำรวจแล้ว ทหารก็ย่อมมีส่วนหน้าที่อยู่ด้วยเหมือนกัน
ในท้องที่ใดที่มีกองทหารตั้งอยู่ และมีกำลังตำรวจน้อย เมื่อเกิดความ
ไม่สงบเรียบร้อยขึ้น เช่นอั้งยี่ โจรภัย หรืออุกภัย ทหารก็ได้
เคยเข้าทำการ ระวังทุกข์ร่วมกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองด้วยเสมอมา
เฉพาะเหตุที่เกิดการโจรผู้ร้ายชุกชุมจนครวญที่เดี๋ยวนี้ ประกอบกับ
เป็นเหตุแต่งที่ฝ่ายทหารจะต้องออกทำการฝึกในสนาม กระทรวง
กลาโหมจึงได้ถือโอกาสส่งกำลังออกไปทำการฝึกในตำบลที่ปรากฏ

จำผู้รายชุกชุม เช่นการฝึกเดินทางไกล การลาดตระเวนและพักแรมในสนาม เป็นต้น

ทั้งนี้ เพื่อให้โอกาสทำความคุ้นเคยสนิทสนมกับราษฎรและเพื่อช่วยเหลือราษฎรในโอกาสที่พอจะช่วยให้ การไปทำการฝึกในสนามตามท้องที่ต่าง ๆ นั้น ฝ่ายทหารก็ย่อมจะต้องทำการติดต่อกับเจ้าพนักงานและตำรวจด้วย เพื่อว่าถ้ามีเหตุร้ายเกิดขึ้นจะได้เข้าล้อมทบช่วยเหลือป้องกันภัยอันตรายให้แก่ราษฎรได้ทันเวลาที่ ซึ่งวิธีเหล่านี้มิได้ก่อให้เกิดความตระหนกตกใจประการใด แต่เป็นการให้ความอุ่นใจแก่ราษฎรยิ่งขึ้น

ขุนวรศาสตร์กรกิจ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุราษฎร์ธานี ตั้งกระทู้ถามว่า การขออนุญาตทำคอกช้าง นอกจากจะต้องเสียค่าประมุดและค่าภาคหลวงแล้ว ทางมหาดไทยยังเรียกเก็บอีก ๒๐ เปอรเซ็นต์ของราคาช้างที่จับได้ ๒๐ เปอรเซ็นต์ที่ทางมหาดไทยเรียกเก็บนี้ไม่มีกฎหมายบัญญัติ รัฐบาลจะตั้งให้เจ้าหน้าที่เรียกเก็บเสียเมื่อไร

พระคฤษารณปรีชาโชติ รัฐมนตรี ตอบว่า ตามนัยแห่งพระราชบัญญัติรักษาช้างป่า พ.ศ. ๒๕๑๕ ผู้ได้รับอนุญาตให้ตั้งคอกจับช้างป่าจะต้องเสียค่าธรรมเนียมออกไปอนุญาตคอกละ ๘๐ บาท และ

เมื่อจับช้างได้แล้วจะต้องเสียค่าภาคหลวงโดยอัตรา ๕ ชัก ๓ หรือร้อยละ ๓๐ ถ้าเจ้าหน้าที่เรียกเก็บค่าภาคหลวงนอกเหนือไปจากที่กล่าวมานี้เป็นผิด รัฐบาลจะได้ดัดแปลง ข้อบังคับจึงและพิจารณาต่อไป

นายเนย สุจิมา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี ตั้งกระทู้ถามถามว่า ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามนายรัฐมนตรีว่า พระราชกำหนดอาญาการกระทำผิดสัญญา ร.ศ. ๑๓๗ นั้น ยังคงใช้เป็นกฎหมายที่เหมาะสมอยู่หรือไม่ และรัฐบาลได้คิดหรือคิดไม่ว่าจะปรับปรุงแก้ไขให้ควรแก่กาลสมัยในเวลานี้

พระศุภยชารณปรีชาโชติ รัฐมนตรี ตอบว่า รัฐบาลได้พิจารณาถึงกิจการและบรรดากฎหมายต่าง ๆ อยู่เสมอ เพื่อคิดเปลี่ยนแปลงปรับปรุงแก้ไขให้เข้ากับความจำเป็นเรียบร้อยให้เหมาะสมแก่สมัยและสภาพความเป็นอยู่ของบ้านเมือง โดยพิจารณาตามลำดับแห่งความสำคัญและความจำเป็นแห่งกิจการหรือกฎหมายนั้น ฉะนั้นพระราชกำหนดอาญาการกระทำผิดสัญญา ร.ศ. ๑๓๗ นั้น รัฐบาลยังพิจารณาไปไม่ถึง

พระยาดำรงคณาภิบาล ผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม ตั้งกระทู้ถามว่า ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามนายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยว่า ตามความมุ่งหมายของพระราชบัญญัติตัดศัพพะหนะประสงค์จะป้องกันการค้าตัดศัพพะหนะเป็นข้อใหญ่ กระทรวงมหาดไทยจึงได้วาง

ระเบียบใหญ่ ใหญ่บ้านแม่บุญขึ้นประจำออกไว้ด้วย เพื่อจดจำนวนบัญชี
ที่เกิดและตายจำหน่ายทำคัมพิมพ์รูปพรรณนั้น กระทรวงมหาดไทย
เห็นเป็นเหตุขัดข้องที่บ่งกั้นการติดตัวพาหนะแถวหรือ ถ้าเห็นอย่าง
ไม่พอที่จะบ่งกั้นกระทรวงมหาดไทยจะจัดการอย่างไรต่อไป

พระคุณยชารณปรีชาโชติ รัฐมนตรี ตอบว่า การที่กระทรวง
มหาดไทยได้วางระเบียบใหญ่ ใหญ่บ้านแม่บุญขึ้นประจำออก แลตั้งตัว
เกิดและตายจำหน่ายทำคัมพิมพ์รูปพรรณไว้เพื่อบ่งกั้นการ
ติดตัวพาหนะดังที่หนึ่งนั้น กระทรวงมหาดไทยได้รู้สึกว่าเป็นการ
เพียงพอที่จะบ่งกั้นได้สมควรหมายไม่ว่า เวลานี้กระทรวงมหาด
ไทยได้กำลังพิจารณาหาทางบ่งกั้นอย่างอื่นเพิ่มขึ้นเพชฌางวิธีทำให้
รัดกุมยิ่งขึ้น

นายบุญศิริ เทพาคำ ผู้แทนราษฎรจังหวัดแม่ฮ่องสอน ตั้งกระทู
ถามว่า ข้าพเจ้าขกตั้งกระทูถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
ว่า การคมนาคมของแม่ฮ่องสอนเป็นอยู่ดังนั้นมาแต่กค้ำบรรพ์ มา
สมัยนี้รัฐบาลจะจัดการให้สะดวกด้วยวิธีใด

พระคุณยชารณปรีชาโชติ รัฐมนตรี ตอบว่า การคมนาคม
ในเขตจังหวัดแม่ฮ่องสอนนี้ ตามโครงการนั้นสร้างทางแผ่นดิน
กำหนดการสร้างทางติดต่อกับจังหวัดที่ใกล้เคียง โดยวงเส้นกะแนว
ทางจากอำเภอฮอดผ่านอำเภอแม่เฒ่าไปยังจังหวัดแม่ฮ่องสอน การ

สร้างทางตามโครงการนี้ รัฐบาลจัดทำไปตามกำลังเงินและกำลังงาน โดยพิจารณาตามลำดับความสำคัญและความจำเป็น ส่วนถนนท้องถิ่นภายในเขตต์ รัฐบาลก็จัดการบำรุงตามสมควร ในปี พ.ศ. ๒๔๗๗ ก็ได้แบ่งงบประมาณให้ไว้เพื่อการนี้ รัฐบาลหวังว่าเมื่อเทศบาลได้ตั้งขึ้นแล้ว การคมนาคมของจังหวัดนั้นคงจะสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้นสมควรปรารถนา

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดัดัดถนคร ตั้งกระทู้ถามว่า ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยว่า

๑. รัฐบาลมีนโยบายอุดหนุนและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎรใช่หรือไม่

๒. การทำหินขายก็เป็นการทำมาหากินของราษฎรอย่างหนึ่ง รัฐบาลจะรับซื้อเพียงไรหรือไม่

พระศุภชารัตน์ปรีชาไฉท์ รัฐมนตรี ตอบว่า

๑. ไม่ว่ารัฐบาลโดยอ้อมต้องมีนโยบายที่จะอุดหนุนและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎรอยู่เสมอ

๒. เฉพาะในการซื้อหรือจัดเหมาย่อยหินใช้ในราชการกรมโยธาเทศบาลนั้น ตามปกติซึ่งปฏิบัติอยู่เวลานี้ ได้ประกาศเรียกประมูลหาผู้รับเหมาทั่วไป ซึ่งตามธรรมดาราษฎรที่ทำมาหากินในการย่อยหินขายก็ได้เป็นผู้รับเหมาย่อยส่งหินอยู่แล้วโดยมาก เว้นแต่

ในบางแห่งเนื่องจากเหตุพิเศษ เช่น หินไม่มีในที่ใกล้เคียงและการขนส่งไม่สะดวกก็ได้ขอกรมรถไฟและกรมราชทัณฑ์ทำหีบตั้งขบวนให้แก่กรมโยธาเทศบาล อย่างใดก็ดีแม้การทำหีบนั้น ๆ กรมรถไฟหรือกรมราชทัณฑ์จะเป็นผู้ทำก็ย่อมต้องอาศัยแรงงานของพลเมืองของประเทศ และผลแห่งค่าแรงงานนั้น ๆ ก็ตกเป็นประโยชน์แก่พลเมืองด้วยกัน

หอดวงรนิติบริษัท ได้ถามอีกต่อไปว่า มีผู้กล่าวหา อัยการฟ้องพระยานเท่งแต่เฉพาะที่ให้การไม่เป็นประโยชน์ต่อคดีของตน ส่วนผู้ที่ให้การเป็นประโยชน์แก่คดีของอัยการ แม้จะเป็นเท่งก็ไม่ฟ้องตั้งนั้น เป็นความจริงเพียงไร ถ้าจริง รัฐบาลคิดหาทางแก้ไขบ้างหรือไม่ เพื่อความยุติธรรม

พระคฤษารณ ปรีชาโดฬ รัฐมนตรี ตอบว่า รัฐบาลขอตอบว่า การที่มีผู้กล่าวหาว่ากรมอัยการฟ้องพระยานเท่งแต่เฉพาะที่ให้การนั้น ให้การไม่เป็นประโยชน์ต่อคดีของกรมอัยการ ส่วนผู้ที่ให้การเป็นประโยชน์แก่คดีของกรมอัยการแม้ว่าจะจะเป็นเท่งก็ไม่ฟ้องนั้น ยังไม่ปรากฏแก่รัฐบาลว่าได้เป็นจริงดังคำกล่าวหา ถ้าปรากฏเรื่องเช่นนั้น รัฐบาลจะปฏิบัติตามกฎหมายทันที

นายเช ยูนีพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรี ตั้งกระทู้ถามว่า เนื่องด้วยปี (พ.ศ. ๒๔๗๗) การทำนาของจังหวัดเพชรบุรีเสียหายมาก เพราะฝนแล้ง ททำได้ผลประมาณสัก ๑๐ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น

ที่เสียหายไม่ได้ไม่ถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ชาวนาในจังหวัดเพชรบุรี
นั้นจะต้องเดือดร้อนเพราะไม่มีข้าวจะกินและไม่มีข้าวจะทำพันธุ์ในปี
ต่อไป โจรผู้ร้ายก็ชุกชุมขึ้นเพราะความอดอยาก ขอทราบ
รัฐบาลจะมีทางช่วยเหลือชาวนาในจังหวัดเพชรบุรีที่ทำนาไม่ได้ในปี
อย่างไรบ้าง

อนึ่ง ขอทราบที่รัฐบาลจะจัดการช่วยเหลือดังต่อไปนี้ได้หรือไม่
คือแจกจ่ายพันธุ์ข้าวดำสำหรับให้ปลูกในปีหน้า

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ ตอบว่า รัฐบาลขอตอบ
ว่า ตามสถิติรายงานการทำนาของจังหวัดเพชรบุรี พ.ศ. ๒๔๗๗ ที่
รวบรวมได้ปรากฏดังนี้

เนื้อที่ ๕๕ เพราะปลูก ๑๒๖๐๐๓ ไร่

เนื้อที่ ๕๕ เสียหาย ๓๘๓๘๘ ไร่

จากตัวเลขชนผดเสียหายคงเป็นเพียง ๒๓.๗๓ % ไม่ถึง ๕๐ %
ตามที่กล่าวนั้น

ส่วนการช่วยเหลือในเรื่องพันธุ์ข้าว นั้น ถ้าผู้ใดแสดงความ
ประสงค์จะได้พันธุ์ข้าวปลูกแล้ว เมื่อขอมาก็จะได้พิจารณาและช่วย
เหลือเป็นรายๆ ไป อนึ่งการฟื้นฟูพันธุ์ข้าวเพื่อปรับปรุงให้พันธุ์ข้าวทั่ว
ประเทศดีขึ้น กรมเกษตรกรรมได้โครงการนี้ที่จะกระทำในปีหน้า

แล้ว กล่าวคือ ให้ทุกจังหวัดมีการประกวดพันธุ์ข้าว พันธุ์ข้าวของ
ผู้ใดดีและได้รางวัลก็จะให้ทำพันธุ์ต่อไป

หลวงศรีประกาศ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ ตั้งกระทู้ถาม
ว่า มีพ่อค้าไม่ลืมนำไม้ไปใช้ก่อนประเทศฝรั่งเศส แยกประเทศสยาม
แล้วประมาณ ๕๗๐๐ คิวบิกเมตร ค่าภาษีประมาณ ๒๕,๐๐๐ ถึง
๓๐,๐๐๐ บาท ซึ่งไม้เหล่านี้ยังไม่เสียภาษีค่าแคว้น การยอมให้
นำไม้ซึ่งยังไม่เสียภาษีไปนอกเขตศุลกากรผิด เป็นการผิด อธิบดีมหัดกเทศ
อะไร จึงยอมให้เอาออกไปโดยไม่เสียภาษี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ ตอบว่า การที่ได้ยินยอม
ให้พ่อค้านำไม้ไปใช้ก่อนก่อนเสียค่าภาคหลวงนั้นได้มีหลักทรัพย์ประกัน
ไว้ ที่ได้ยินยอมดังนั้นเป็นการผ่อนผันชั่วคราว เพื่อช่วยเหลือให้การค้า
ประเภทนี้ดำเนินไปได้ด้วยดี ในยามเศรษฐกิจตกต่ำ กล่าวคือไม้ที่
อนุญาตให้นำต้องเป็นไม้ด่างบ้าง ให้นำออกจากท่าทางแม่น้ำแม่โจ้
ซึ่งทางจะนำลงทางแม่น้ำเจ้าพระยามากรุงเทพฯ ก็เปิดช่องให้เสียมาก
ไม่แถบนี้แต่ก่อนบริษัทต่างประเทศเคยรับซื้อ แต่บัดนี้บริษัทนั้นไม่
รับซื้อ พ่อค้าผู้รับอนุญาตทำไม้จึงไม่มีทางจะขายไม้ของตนได้
รัฐบาลก็จำเป็นต้องช่วย เพราะถ้าทางใดก็จะเสียหายเปล่า ทั้งจะเรียก
เก็บค่าภาคหลวงไม่ได้ด้วย

นายเขียน กาญจนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ
ตั้งกระทู้ถามว่า การทำนา พ.ศ. ๒๔๗๗ ตามที่รัฐบาลสำรวจได้สถิติ
ตามรายงานของเศรษฐกิจว่า เนื้อที่ทำการเพาะปลูกได้มากกว่า
ปี พ.ศ. ๒๔๗๖ และโดยมากเห็นตามรายงานว่า ตามจังหวัดต่าง ๆ
ต้นข้าวงามดีเป็นส่วนใหญ่ ถ้าจะดูตามรายงานของรัฐบาลแล้ว
คงเข้าใจว่าข้าวของประเทศเรามีจำนวนเหลือความต้องการของตลาด
ไม่น่าวิตกของผู้ต้องการซื้อ แต่จะเพาะจังหวัดสมุทรฯ ที่อยู่ใน
เกณฑ์ที่ดิน ความจริงจังหวัดสมุทรปราการเนื้อที่ ๆ ทำการเพาะ
ปลูกได้ปริมาณน้อยกว่าปี พ.ศ. ๒๔๗๖ และต้นข้าวไม่งาม ถึงคราว
เก็บเกี่ยวปรากฏว่ามีภาวะเสียหายมาก ได้ผลน้อยเป็นจำนวนมาก ที่
ชาวนาได้ผลไม่พอรับประทาน การเสียหายโดยมากต้นข้าวเด็ก
เก็บเกี่ยวไม่ได้ผล ข้าวไม่ออกรวง และส่วนที่ออกก็แห้งยืนตายเสีย
ไม่เมตต์ข้าว ทั้งนี้ไม่ใช่เพราะน้ำแห้ง หรือเป็นด้วยสัตว์แมลง
ทำอันตรายดังที่ชาวนาเคยประสบมา นับว่าเป็นของใหม่ที่ชาวนา
ประสบเข้า

ข้าพเจ้าจึงขอถามรัฐบาลว่า

๑. รัฐบาลได้สำรวจผลของการทำนาทั่ว ๆ ไปแน่นอนหรือยัง
สำหรับ พ.ศ. นี้ ว่าปริมาณข้าวจะได้ผลเท่าใด และจะต้องใช้ใน
ประเทศเท่าใด จะขายออกนอกประเทศได้เท่าใด

๒. รัฐบาลได้จัดตั้งเจ้าหน้าที่ของกรมตรวจจลกรรมไปตรวจดู
ต้นข้าวและผลได้เสียของชาวนาต่างจังหวัดบ้างหรือเปล่า

๓. รัฐบาลตำริเตรียมการในเรื่องช่วยเหลือในเรื่อง^{นี้}ของชาวย้ายข้าว
ในปี^{นี้}โดยวิธีใดบ้าง เพื่อเป็นการสนับสนุนชาวนาในเรื่องราคาข้าว

๔. รัฐบาลจะช่วยเหลือชาวนาอะเพาะผู้^{นี้}ที่ได้เสียหายสำหรับใน
ปี^{นี้}ได้โดยวิธีใดบ้าง

๕. รัฐบาลจะแจ้งให้ทราบได้หรือไม่ว่าประเทศใดเคียงที่ทำการ
ทำนาสำหรับปี^{นี้}ได้ผลเทียบปี พ.ศ. ๒๕๗๖ ยิ่งหย่อนกว่ากันอย่างไร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ ตอบว่า ๑. อาศัยรายงาน
ซึ่งได้รับจากจังหวัดต่าง ๆ รวม ๖๐ จังหวัด แสดงภาวะการทำนาของ
สยามเพียงต้นเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๗๗ เป็นหลักสำหรับการ
คำนวณใน พ.ศ. นประมาณว่า จะเก็บเกี่ยวข้าวเปลือกได้ทั้งสิ้นราว
๗๖,๕๐๐,๐๐๐ หาบ กันได้ใช้ในประเทศประมาณ ๔๕,๓๒๐,๐๐๐ หาบ
คงมีข้าวเหลือพอส่งไปจำหน่ายต่างประเทศประมาณ ๔๒,๒๗๐,๐๐๐ หาบ
ซึ่งเมื่อส่งเป็นข้าวสาร ปลายข้าว และรำข้าว จะเท่ากับ ๓๓,๗๓๐,๐๐๐
หาบ หรือราว ๑,๘๐๐,๐๐๐ เมตริกตัน

๒. รัฐบาลได้เอาใจได้สืบสวนและส่งเจ้าหน้าที่กรมเกษตรออกไป
ไปตรวจดูต้นข้าวและผลได้เสียของการทำนาอยู่เสมอ ตั้งแต่ต้นฤดู

ทำนา^{๕๓}มา^{๕๓}ทาง^{๕๓}ยัง^{๕๓}ได้^{๕๓}หา^{๕๓}เงิน^{๕๓}จ่าย^{๕๓}ซื้อ^{๕๓}พิน^{๕๓}ชื้อ^{๕๓}ชาว^{๕๓}ให้^{๕๓} ราษฎร^{๕๓}ที่^{๕๓}ขาด^{๕๓}แคลน^{๕๓}
หลาย^{๕๓}ร้อย^{๕๓}ราย^{๕๓}ยื่น^{๕๓}ไป^{๕๓}ปลด^{๕๓}อีก^{๕๓}ด้วย

๓. ในเรื่อง^{๕๓}ราคา^{๕๓}ซื้อ^{๕๓}ขาย^{๕๓}ข้าว^{๕๓} รัฐบาล^{๕๓}ได้^{๕๓}จัด^{๕๓}การ^{๕๓}โฆษณา^{๕๓}ราคา^{๕๓}
ข้าว^{๕๓}เปลือ^{๕๓}อก^{๕๓}ทุก^{๕๓}ชนิด^{๕๓}ที่^{๕๓}ซื้อ^{๕๓}ขาย^{๕๓}กัน^{๕๓}ใน^{๕๓}กรุง^{๕๓}เทพ^{๕๓} ๗ ให้^{๕๓}ราษฎร^{๕๓}ทราบ^{๕๓}ทาง^{๕๓}
โทร^{๕๓}เลข^{๕๓}เป็น^{๕๓}ราย^{๕๓}วัน^{๕๓} โดย^{๕๓}วิธี^{๕๓}ส่ง^{๕๓}โทร^{๕๓}เลข^{๕๓}แจ้ง^{๕๓}ราคา^{๕๓}ข้าว^{๕๓}เปลือ^{๕๓}อก^{๕๓}ประจำ^{๕๓}
วัน^{๕๓}จาก^{๕๓}ที่^{๕๓}ทำ^{๕๓}การ^{๕๓}ไป^{๕๓}รษณ^{๕๓}ีย์^{๕๓}ก^{๕๓}ต่าง^{๕๓} ไป^{๕๓}ยัง^{๕๓}ทุก^{๕๓}จ^{๕๓}หวัด^{๕๓}และ^{๕๓}อำเภอ^{๕๓}ที่^{๕๓}มี^{๕๓}ที่^{๕๓}ทำ^{๕๓}
การ^{๕๓}โทร^{๕๓}เลข^{๕๓} และ^{๕๓}จาก^{๕๓}สถานี^{๕๓}กรุง^{๕๓}เทพ^{๕๓} ๗ ไป^{๕๓}ยัง^{๕๓}สถานี^{๕๓}รถ^{๕๓}ไฟ^{๕๓}ทุก^{๕๓}สถานี^{๕๓}
ซึ่ง^{๕๓}อยู่^{๕๓}ใน^{๕๓}เขต^{๕๓}ที่^{๕๓}มี^{๕๓}การ^{๕๓}ทำ^{๕๓}นา^{๕๓}มาก^{๕๓} เมื่อ^{๕๓}ที่^{๕๓}ทำ^{๕๓}การ^{๕๓}โทร^{๕๓}เลข^{๕๓} และ^{๕๓}สถานี^{๕๓}
ปลด^{๕๓}ย^{๕๓}ทาง^{๕๓}ได้^{๕๓}รับ^{๕๓}ราคา^{๕๓}ข้าว^{๕๓}แล้ว^{๕๓} ก็^{๕๓}นำ^{๕๓}ออก^{๕๓}โฆษณา^{๕๓}ให้^{๕๓}ราษฎร^{๕๓}ทราบ^{๕๓}
โดย^{๕๓}เปิด^{๕๓}ได้^{๕๓}ใน^{๕๓}ที่^{๕๓}ชุมนุม^{๕๓}ชน^{๕๓}หลาย^{๕๓}ๆ^{๕๓}แห่ง^{๕๓} สำหรับ^{๕๓}อำเภอ^{๕๓}ที่^{๕๓}ไม่มี^{๕๓}โทร^{๕๓}เลข^{๕๓} ที่^{๕๓}
ทำ^{๕๓}การ^{๕๓}โทร^{๕๓}เลข^{๕๓}ปลด^{๕๓}ย^{๕๓}ทาง^{๕๓}ที่^{๕๓}อยู่^{๕๓}ไกล^{๕๓}เค^{๕๓}ียง^{๕๓}ได้^{๕๓}จัด^{๕๓}ตั้ง^{๕๓}ต่อ^{๕๓}ไป^{๕๓}โดย^{๕๓}ทาง^{๕๓}ไป^{๕๓}รษณ^{๕๓}ีย์^{๕๓}
๕๓ เพื่อ^{๕๓}ให้^{๕๓}ราษฎร^{๕๓}ทราบ^{๕๓}ราคา^{๕๓}ที่^{๕๓}ซื้อ^{๕๓}ขาย^{๕๓}อัน^{๕๓}แท้จริง^{๕๓}ได้^{๕๓} เพื่อ^{๕๓}บ^{๕๓}อ^{๕๓}ง^{๕๓}กัน^{๕๓}มิ^{๕๓}ให้^{๕๓}
พ่อ^{๕๓}ค้า^{๕๓}คน^{๕๓}ก^{๕๓}ต่าง^{๕๓}ก^{๕๓}ด^{๕๓}ราคา^{๕๓}ข้าว^{๕๓}จน^{๕๓}เกิน^{๕๓}สมควร

นอกจาก^{๕๓}นี้^{๕๓}รัฐบาล^{๕๓}ได้^{๕๓}จัด^{๕๓}ตั้ง^{๕๓}ข้า^{๕๓}หวด^{๕๓}วง^{๕๓}พา^{๕๓}ณ^{๕๓}ิ^{๕๓}ช^{๕๓}ย์^{๕๓}ไป^{๕๓}ประจำ^{๕๓}ณ^{๕๓}เมือง^{๕๓}ต่าง^{๕๓}
ประเทศ^{๕๓}ที่^{๕๓}มี^{๕๓}การ^{๕๓}ค้า^{๕๓}ขาย^{๕๓}ติด^{๕๓}ต่^{๕๓}อก^{๕๓}กับ^{๕๓}สยาม^{๕๓}มาก^{๕๓} ได้^{๕๓}ตั้ง^{๕๓}ไป^{๕๓}ประจำ^{๕๓}ที่^{๕๓}ช^{๕๓}อง^{๕๓}กง^{๕๓}
และมี^{๕๓}หน้า^{๕๓}ที่^{๕๓}ตั้ง^{๕๓}ค^{๕๓}ง^{๕๓}ไป^{๕๓}ถึง^{๕๓}ณ^{๕๓}ี่^{๕๓}บ^{๕๓}ัน^{๕๓}ด้วย^{๕๓} ๓ นาย และ พ.ศ. หน้า^{๕๓}จะ^{๕๓}ตั้ง^{๕๓}ไป^{๕๓}
ประจำ^{๕๓}ที่^{๕๓}ตั้ง^{๕๓}ค^{๕๓}ง^{๕๓}ไป^{๕๓}ร^{๕๓}อีก^{๕๓}ด้วย^{๕๓} ฉะ^{๕๓}เพาะ^{๕๓}สิน^{๕๓}ค้า^{๕๓}ข้าว^{๕๓} ข้า^{๕๓}หวด^{๕๓}วง^{๕๓}พา^{๕๓}ณ^{๕๓}ิ^{๕๓}ช^{๕๓}ย์^{๕๓}มี^{๕๓}
หน้า^{๕๓}ที่^{๕๓}ๆ^{๕๓}จะ^{๕๓}ต้อง^{๕๓}ตั้ง^{๕๓}บ^{๕๓}ง^{๕๓}ด^{๕๓}ง^{๕๓}น

ก. รายงานให้รัฐบาลทราบโดยละเอียดถึงกิจการที่จะบังเกิดขึ้นอันจะกระทำให้ชาวสยามมีหนทางจำหน่ายได้มากขึ้น

ข. ทำความติดต่อสนธิสัมพันธ์กับพ่อค้าชาวโน ต่างประเทศเพื่อหาโอกาสโฆษณาให้บังเกิดความเชื่อถือในคุณภาพของชาวสยาม

ค. แจงข่าวตลาดชาวในกรุงเทพ ฯ ให้พ่อค้าในประเทศนั้นทราบ และรวบรวมข่าวจากตลาดชาวต่างประเทศที่ตนประจำอยู่ไปให้รัฐบาลทราบ

ง. สืบสวน และรายงานให้รัฐบาลทราบถึงเชิงการค้าของพ่อค้าชาวต่างประเทศอื่นซึ่งแข่งกับชาวสยาม

จ. แนะนำเมื่อเห็นช่องทางหรือเห็นสมควรจะดำเนินการอย่างไรจึงจะให้สินค้าชาวสยามขายได้มากและเจริญขึ้น

๕. รัฐบาลจะช่วยเหลือชาวโน ที่เสียหายสืบไปโดยวิธีใดบ้างหนทางการจำเป็นต้องพิจารณาเป็นราย ๆ ไปแล้วแต่กรณี

เท่าที่เคยปฏิบัติมาแล้วบางที่ก็ช่วยในการลดค่านำให้ บางที่ก็ให้ยื่นข้อปลุกและบางที่ก็แจกเมล็ดพืชพันธุ์บางอย่างสำหรับไปปลูกเหล่านี้เป็นต้น บางครั้งเมื่ออายุสุกหรือดจริง ๆ เคยแจกข้าวให้รับประทานก็มี

๕. ประเทศใดที่สมควรทำนาตามรายงานเท่าที่ได้รับ ปรากฏว่าได้ผดบังต่อไปนี้

ก. ประเทศญี่ปุ่นประมาณว่าจะได้ข้าว ๗,๓๓๐,๐๐๐ เมตริกตัน

ส่วนในปีที่แล้วมากกว่าจะได้ ๘,๘๘๘,๐๐๐ เมตริกตัน ทั้งนี้แสดงว่า
ได้ขำนวน้อยลงราวๆ ๒๗. / แต่ปรากฏตามรายงานว่ามีข้าวค้างมา
จากฤดูก่อนถึง ๒,๓๓๒.๐๐๐ เมตริกตัน กับจะรับข้าวมาจากเกาหลี
และไต้หวันอีก ๓,๘๓๕,๐๐๐ เมตริกตัน รวมข้าวที่จะมีในฤดูนี้
๓๓,๕๕๖,๐๐๐ เมตริกตัน ส่วนข้าวที่ต้องใช้ทั้งสิ้นรวมทั้งกันไว้สำหรับ
ฤดูหน้าด้วยมีปริมาณ ๓๐,๗๘๔,๐๐๐ เมตริกตัน เท่านั้น ฉะนั้นพวก
พ่อค้าญี่ปุ่นจึงมีความเห็นว่าญี่ปุ่นคงจะไม่ต้องซื้อข้าวจากต่างประเทศ
อีก แต่ทว่าที่สุดแล้วแต่นโยบายของรัฐบาลญี่ปุ่นในเรื่องการค้าข้าว
ซึ่งคงจะได้ทราบในเมื่อรัฐบาลได้ทราบผลแน่นอนของการทำนาในราว
เดือนมีนาคม

ข. ประเทศพม่า ประเมินว่าจะมีข้าวเหลือส่งไปต่างประเทศ
๓,๕๐๕,๐๐๐ เมตริกตัน ต่ำกว่าปริมาณที่ได้ส่งไปจริงในฤดูที่แล้วมา
๓๗๕,๗๐๐ เมตริกตัน

ค. ประเทศอินเดียจะเห็นว่าการทำงานจะไม่ได้ผลดีเท่ากับที่แล้วมา
ซึ่งเป็นปีที่ได้ขำนวน้อย และต้องซื้อข้าวจากพม่าถึง ๒,๒๐๐,๐๐๐
เมตริกตันในช่วงเวลา ๑๓ เดือน

ง. ประเทศอินโดจีนของฝรั่งเศสยังมีได้รับรายงานแสดงผลของ
การทำงาน

ทำการแทนประชาชนสภา ๑ เงินอริ่ง พระราชบัญญัติกันชา
พุทธศักราช ๒๔๗๗ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาแก้ไข
เสร็จแล้วคือที่ประชุม

เมื่อได้พิจารณากันในวาระที่ ๒ จนจบร่างพระราชบัญญัติแล้ว
ที่ประชุมได้ลงมติให้นาร่างพระราชบัญญัติเห็นออกคณะผู้สำเร็จราชการ
แทนพระองค์ เพื่อดงนามออกประกาศใช้บังคับเป็นกฎหมายได้ตาม
รัฐธรรมนูญ

หยุดพักเวลา ๑๗.๓๐ นาฬิกา และเริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๗.๕๗
นาฬิกา

รัฐบาลได้เสนอญัตติด่วน ขอให้ให้นาร่างพระราชบัญญัติปรับปรุง
กระทรวงทบวงกรมแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๗ ของนายทองอินทร์
ภูวิพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งได้ขอการพิจารณา
มาชนพิจารณาต่อไป

ที่ประชุมอนุมัติ

ที่ประชุมได้อภิปรายกัน ในที่สุดที่ประชุมลงมติรับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติ และลงมติให้ส่งไปให้กรรมาธิการดำเนิน
ชุดที่ ๓ กำหนดการแปรญัตติภายใน ๒ วัน นับแต่วันที่สภา ฯ ลงมติ

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๒๐ นาฬิกา

นายปพาพ บุญ-หลง

นายประเสริฐ บัททะสุคนธ์

นายบุญช่วย สุคนธ์มัต

ผู้จตุรายน

หลวงคหกรรมบดี

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร